

zpravodaj

SDRUŽENÍ NA OCHRANU OHROŽENÝCH DĚTÍ

číslo sbírkového účtu: 151151156/2010

číslo 2/2018

Vážená paní, vážený pane, vážení a milí přátelé, co nejsrdečněji Vás všechny zdravíme a děkujeme Vám mnohokrát za Vaši pomoc a podporu, protože jen díky tomu jsme mohli letos poskytnout péči, a to plně na principech péče rodinné, v našem zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc Koala Kbely již 12 dětem a pokračovat i v naší další činnosti. Bez pomoci veřejnosti by to ale nebylo možné. S radostí Vám také sdělujeme, že čistý výtěžek naší letošní sbírky ke Dni dětí (včetně finančních prostředků, které došly na náš běžný účet), dosáhl téměř 1,5 milionu korun! Vaši podpory a pomoci si velice vážíme a mnohokrát za ni Vám všem děkujeme! Věříme, že spolu s Vámi budeme schopni ohroženým dětem dál pomáhat a přispět i ke změně postupu úřadů, zákonů a metodických pokynů, které dětem ubližují.

Když selžou všechny úřady...

Nyní pětiletá Karolinka je po úderech do hlavičky slepá, nevnímá, není schopná pohybu, několikrát denně má epileptické záchvaty. Nebýt fatálního a neuvěřitelného selhání policie a sociální pracovníce OSPOD, mohla být holčička normálním zdravým dítětem. A v důsledku nepochopitelného selhání soudu i státního zastupitelství byla matka, která ji to způsobila, propuštěna z vazby a zproštěna obžaloby z důvodu procesní vady (zproštění z trestného činu týrání svěřené osoby, přičemž státní zástupce se proti zprošťujícímu výroku neodvolal).

Ale vraťme se na začátek. Karolinka se v září 2013 narodila matce, která byla již v roce 2004 odsouzena k směšnému podmíněnému trestu odnětí svobody v trvání šesti měsíců se zkušební lhůtou na dobu dvou let pro trestný čin ublížení na zdraví, kterého se dopustila v říjnu 2004 vůči své tehdy roční dceři Lucii tím, že přesně nezjištěným způsobem, pravděpodobně uchopením za trup a odhozením či prudkým posazením jí způsobila zlomeninu horního výběžku stehenní kosti, tzv. malého trochanteru, šikmou zlomeninu dolního raménka kosti sedací vpravo, zlomeninu dolního ramene kosti stydky vpravo a hematomy ve tvaru pruhu na hrudním koši a na zádech, což si vyžádalo hospitalizaci nezletilé po dobu 20 dnů. V nemocnici byla Lucinka velmi ustrašená, měla po sobě i další modřiny a oděrky, které matka nebyla schopná vysvětlit. Krátce před napadením Karolinky si tehdy již jedenáctiletá Lucie otci postěžovala, že matka bije nejen ji, ale i Karolinku a řekne jí, když má vztek. Otce, který o Karolinku celodenně pečuje, nám další události popsal v e-mailu takto: „...Chodil jsem na OSPOD a říkal jsem jim, že matka Karolince ublíží, oni u ní neudělali ani jednu kontrolu, čtyřikrát se přestěhovala, když mi starší dcera řekla, že maminka Karolinku řekne, hned jsem to nahlásil, za měsíc a půl OSPOD vyslechl dceru, udělali o tom zápis, pak vyslechli matku a té se pouze zeptali, zda je všechno v pořádku, věděli, že má přitele, věděli, kde bydlí a já nevěděl nic, toho času mi dala Karolinku na 14 dní, přišli z OSPODU a řekli mi, že požádají soud o předběžné opatření, ale místo toho mi den potom nařídili vydat obě dcery matce, nemohl jsem nic dělat, Karolinka byla přidělena soudem matce, protože byla malá a kdybych ji nevydal dobrovolně, tak bych ji vydal za asistence PCR. Den po vydání se to stalo, matka mi volala a v telefonu jsem slyšel Karolinku silně plakat - nikdy jsem ji takhle

plakat neslyšel, zavola jsem na policii, vynadali mi, proč jsem dceru vydával, když nevím, kde matka bydlí, pak přijeli ke mě a ptali se, jestli tam mají přijet oni, nebo lékař, řekl jsem jim, aby tam šel lékař, na místo toho tam přijela hlídka, Karolinku nařadili, protože měla hematomy po obličejích a matce doporučili, aby vyhledala lékaře. Mě zavolali, že dcera je v pořádku a má pouze malou modřinku pod okem, v té době měla Karolinka zlomený nos, v hlavičce dva subdurální hematomy, odumíral jí mozeček a upadala do bezvědomí, v tomhle stavu ji nechala policie dalších 12 hodin, policie volala ten večer i na OSPOD, ale paní z OSPODU jim řekla, že to pro pozdní hodinu nebude řešit. Mě druhý den zavolali z OSPODU, dali mi adresu matky a nařídili, ať jedu pro dceru a odvezu ji do nemocnice, když jsem pro Karolinku přijel, matka mi ji dala před dům se dvěma taškami věcí, že už ji nechce a ať si nechám obě dcery. Karolinka se pomalu pohybovala, jedno očičko měla zavřené a druhé otevřené, pod ním byl obrovský hematoma, vzal jsem Karolinku, věci a šel k autu se slzami v očích. U auta jsem volal na kriminálku, ptali se, jak vypadá Karolinka, když jsem jim to popsal, tak mi řekli, ať tam nestojím jako blbec a volám sanitu. Zavola jsem, Karolinka byla přijata na ARO s infausní diagnózou, nepočítali s tím, že přežije a říkalo mi to pět lékařů z ARA. Jezdil jsem za ní každý den a pak jsem v nemocnici přespával, protože Karolinka špatně reagovala na ženský hlas, po odpojení z přístrojů všichni lékaři říkali, že je to zážrak, ale nikdo neví, jak dlouho bude žít, může ji zabít cokoliv, chřipka atd., vůbec si to nechci představovat, nevím, co potom bude... Můj život mi připadá jako Titanik, který se pomalu potápí, důležité je, že Karolinka žije, má odumřelou mozkovou kůru, nemá pravou horní polovinu lebky, je slepá a má silnou počůrazovou epilepsii, ale žije...”

Rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 23. 9. 2014 sp. zn. 42 T 13/2014 byla matka uznána vinnou zločinem těžkého ublížení na zdraví podle § 145/1,2c) tr. zák., kterého se dopustila tím, že opakovanými údery rukou do obličejů fyzicky napadla pětiletou dceru Karolinku, čímž jí způsobila krvácení pod tvrdou mozkovou plenu, krevní výron v oblasti levé očníce a pohmoždění měkkých pokrývek lebních ve spánkové krajině, čímž vznikl těžký otok mozku a ložiska odumření mozkové tkáně z nedostatku kyslíku, což u nezletilé vedlo k závažnému poškození mozku, těžké psychomotorické

Karolinka v nemocnici po napadení matkou

retardaci, slepotě, nutnosti odebrání části lebky a každodenním epileptickým záchvatům, a byla za to odsouzena k trestu odnětí svobody v délce deseti let. Naproti tomu byla zproštěna obžaloby pro zločin týrání svěřené osoby podle § 198 odst. 1 tr. zák., kterého se měla dopustit tím, že zle nakládala s dcerou Karolínou, a když nezletilá plakala, opakovaně ji tloukla do tváře a hlavy. Je nepochopitelné, že soud matku zprostil obžaloby z týrání, když starší dcera potvrzovala fackování několikaměsíční Karolinky, a když i poslední útok bylo možné posoudit jako týrání. Pokud soud dospěl k závěru, že týrání Karolinky nebylo prokázáno, měl tuto kvalifikaci jen vypustit. Zprošťujícím výrokiem zprostil soud obžalovanou i z trestného činu ublížení na zdraví, protože šlo o tzv. jednočinný souběh, tj. posouzení jednoho skutku jako více trestných činů. **Tuto chybu mohl napravit státní zástupce odvoláním, ale neodvolal se.** Zato se odvolala matka. Vrchní soud v Praze jejímu odvolání vyhověl, z důvodu uvedené procesní vady trestní stíhání dne 21. 11. 2014 zastavil a propustil ji z vazby. Protože se neodvolal státní zástupce, není možné podle současné právní úpravy změnit rozsudek v neprospěch obžalovaného ani prostřednictvím mimořádného opravného prostředku - dovolání nebo stížnosti pro porušení zákona. Jestliže se tedy státní zástupce neodvolá, tak jako v tomto případě, mají oběti trestných činů smůlu.

(pozn.: fotografie Karolinky po zbití matkou je uveřejněna se souhlasem otce; matka byla zbavena k oběma dcerám rodičovské zodpovědnosti)

Z e-mailu týraného dítěte:

„Začalo to, už když jsem se narodil. Moje matka měla a stále zřejmě má duševní poruchu, ale nikdy to nechtěla řešit. Nesnesla dětský pláč, a tak pokaždé, když jsem zabřečel, byla vzteklá a řvala. V půl roce mého života se ale neovládla a rozlámala mi pánevní kosti. Nějaký čas jsem tedy strávil v nemocnici na Bulovce a hrozil mi dětský domov, nakonec jsem ale skončil doma. Nikdo z rodiny však nevěřil, že by to mohla udělat, a tak se jí zastávali, ale i přesto byla odsouzena k podmínce. Skoro pořád byla opilá a bila mě. Pořád jsem jen čekal, co bude dál. Jestli mě zase bezdůvodně zbije, jestli na mě bude řvát a nadávat mi, nebo mi vyhrožovat, že mě zabije. Každé ráno, když měla jít matka do práce, dala ke vchodu do ložnice lepící pásku, abych tam nechočil a zamýkala mě doma. Když izolepa spadla nebo byla nějak porušena, i když ne mnou, matka mě dusila polštářem a nadávala. Musel jsem celý den jen ležet a čekat, až matka

nebo otce odemkne, abych mohl jít na záchod. Několikrát jsem kvůli tomu musel v kuchyni vylézt oknem. Když jsem začal chodit do školy, matka mě bila koženým páskem za každou dvojku. Měla mě za neschopného. Tak mě dala do zvláštní internátní školy, kde to první dva roky bylo v pohodě, ale další tři roky jsem zde zažíval šikanu. Jednou jsem ve škole polil koberec tuší, ale i když to zaplatil otec, tak si kvůli tomu na mě matka zase vybila zlost. Tu noc byla dost opilá a já se snažil spát, ale nešlo to, když vedle v ložnici neustále křičela, že jsem ji ukradl klíče atd. Po nějaké chvíli přišla k mojí posteli a z ní mě za vlasy do-táhla do rohu ložnice a posadila na židli, kde mě začala vyslýchat o tom, kde jsem našel tu tuš. Pořád mě držela za vlasy a při každé mé nepravdivé i pravdivé odpovědi mi třískla hlavou o zeď, která byla za mnou. Pak mě vzala za krk a strčila do mě tak silně, že jsem parazil obličejem na roh postele. Potom mě poslala spát. Šel jsem k poste-

li, ale z nosu mi črčela krev, měl jsem oteklou celou pravou stranu obličeje. Po chvíli zase přišla a poslala mě se umýt a spát. Pak řvala u sebe v ložnici a po nějaké době přišla za mnou a odtáhla mě za vlasy po zemi do kuchyně a při tom mi vytrhla silný pramen vlasů...”

Příběh nyní šestnáctiletého Marka, t. č. v Koale Kbely, dokumentuje, že **týrané děti se málokdy někomu svěří**, protože se bojí, že by to pak bylo ještě horší, a také, že jim nikdo neuvěří. **V případech týraných dětí je tzv. skrytá kriminalita několiknásobně větší než počty případů, které vyjdou najevo.** Tento případ také dokumentuje, že **týrané a zanedbávané děti jsou často nesprávně diagnostikovány jako mentálně retardované**, a z toho důvodu umístěné do zvláštní školy. Marek nyní chodí do školy základní a v deváté třídě má téměř samé jedničky.

Opakovaná změna školy – důvod pro změnu výchovy

Matka dvou dcer ve věku sedm a devět let o ně vždy vzorně a láskyplně pečovala. Když zjistila, že její manžel, lékař, ji již léta podvádí s kolegyněmi, našla si ve svých 36 letech přítele a odstěhovala se k němu. Děti tak poprvé změnily školu. Po měsíci ale zjistila, že jeho vztah k dětem nebyl takový, jak si přála, a rozešla se s ním. Zpátky k manželovi se však již vrátit nemohla, protože si do bytu nastěhoval jednu ze svých milenek, která s ním krátce nato otěhotněla. Ažyl ji poskytl její bratr, který bydlí ve stejném městě jako otec. Děti se tak po měsíci vrátily do původní školy. U bratra ale nemohla zůstat dlouho. Protože jí manžel odmítl z jejich společného jmění (po dvaceti letech manželství) cokoli vydat, našla si bydlení i zaměstnání (je učitelkou na základní škole) až v jiném, 163 km vzdáleném městě. Otec se změnou školy nesouhlasil. V zoufalství mu tedy nabídl, že mu děti bude vozit na každý víkend a sama si je bude i odvážet. Otec ani s tím nesouhlasil a podal návrh na předběžné opatření, jímž by děti byly svěřeny do střídavé péče rodičů, ovšem s tím, že děti budou chodit stále do původní školy v místě jeho bydliště. Alternativně pak žádal svěřením obou dcer do své výlučné péče.

Jeden z obrázků, který matce vytvořily děti v družině

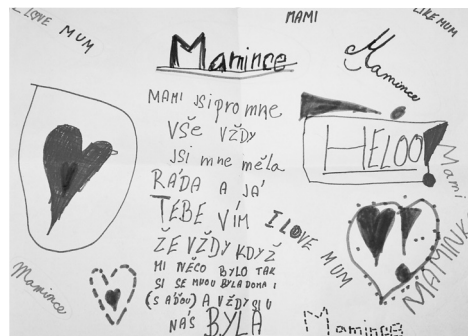
Soudkyně Okresního soudu v Rakovníku otci dne 28. 8. 2018 (pod sp. zn. P 76/2018) plně vyhověla a děti svěřila do jeho výlučné péče, aniž by stanovila jejich kontakt s matkou. Své rozhodnutí odůvodnila takto: „Matka dcery bez souhlasu otce přihlásila do Základní školy v ... a hodlá se tam s dcerami odstěhovat. Přihlášení dětí

do školy a s tím spojené stěhování obou dětí do 163 km vzdáleného města matka otci oznámila až v e-mailu ze dne 21. 8. 2018, přestože rozhodnutí o přestupu bylo vydáno již 15. 8. 2018. **Otec oprávněně s takovými změnami školy a bydliště nesouhlasí, neboť by ho matka z péče o děti vylučovala.** Přemístění dětí do jiné základní školy a jejich změna bydliště na velkou vzdálenost by mělo podléhat rozhodnutí obou rodičů....Otec toho času žije s přítelkyní a jejím synem, kteří vycházejí s nezletilými dobře. Obě nezletilé v současném bydlišti otce vyrůstaly, mají zde své zázemy, kamarády z dětství, mají zde své spolužáky, známé prostředí a své zájmy. **Rozhodně podle názoru soudu není v zájmu nezletilých, aby během cca pěti měsíců měnily třikrát základní školu, bydliště, spolužáky, kamarády apod.“**

Škoda, že se paní soudkyně nezeptala, co na to říkají děti, kterým tak razantně a zbytečně změnila život bez dostatečného prošetření předběžným opatřením – jestli jsou pro ně důležitější kamarádi a spolužáci, anebo máma.

Co je pro děti důležitější, je patrné z jednoho z obrázků, které v družině kreslí, i z otceva e-mailu zaslaného dne 1. 10. 2018 matce, z něhož citujeme:

„...Karolínka se mnou odmítá spolupracovat při učení. V notýsku měli vypsanych 7 otázek, na které měli znát odpověď. Tvrdila, že nezná odpověď ani na jedinou z nich, přestože to při hodině probírali, neboť to měla zapsané vlastní rukou v notesu. Odpovědi jsem formuloval dle učebnice a pracovního sešitu. Snažil jsem se, aby byly pokud možno jednoduché. Karolínka si měla nejprve odpovědi zapsat do poznámkového bloku, abychom je mohli záhy číst, aby si je osvojila. **Odmítala se mnou spolupracovat, pouštěla si televizi, hrála si s razítky, neposedně poskakovala na židli, dávala nohy na stůl, nebyla schopna koncentrovat pozornost, schválně vše zapisovala velkými písmeny, psala tiskací, nerespektovala přítom rozdělení slov, řádky, dělala hrubky** Apeluji proto na tebe, abys ji motivovala ke spolupráci se mnou při učení. Podobné problémy s Karolínkou řeším i při dalších činnostech, odmítá se mnou spolupracovat. **Když něco naplánuji, Karolínka sverpě odmítá. Má velké výbuchy vzteku, odmlouvá, revoltuje. Anička je často zaražená, zádumčivá, vzdorovitá,**

Jeden z obrázků, který matce vytvořily děti v družině

není tak spontánní, veselá, srdečná, jak jsme u ní byli zvyklí. Po návratu od tebe je často následující den negativistická, odmítavá. Po minulém středě, kdy byla u tebe, **byla bezdůvodně slovně agresivní a vulgární, má problémy se spánkem atd.** Další problém mám s jídlem – ráno **odmítají snídat.** Zprvu jsem jim nabídl 3-4 alternativy, odmítly. Tak je žádám den předem, aby mi sdělily, co si budou následující den přát. **Ani poté však nesnídají. Často se stává, že přinesou celou svačinu domů zpět. Anička se obléká do černých šatů.** Když ji na to upozorním a prosím ji o to, aby se převlékla, odmítá. Karolína se odmítá fotografovat. **Když je natáčím třeba na kameru, aby měly památku, schválně ihned poté, co to zjistí, prohlásí: „Já chci k maminice.“** Toto mi následně udělá pokážde po začátku záznamu - třeba 4x za sebou. Takhle bych mohl vypisovat dál a dál... **Naše dcery mají velké psychické problémy, které mohou ovlivnit celý jejich další vývoj...**

Děti matka vidí jen, když jí to otec dovolí - obvykle, když nemá hlídání. Nyní se matka obává, že jí kontakt s dětmi bude omezen nebo zakázán. Děti se totiž dopustily zoufalého činu – utekly od otce a schovávaly se u sousedky. Otec viní matku, že děti navedla, a podal na ni trestní oznámení. OSPOD je na straně otce a děti vyhodnotil jako ohrožené ze strany matky. Nezbyvá než doufat, že paní soudkyně změní názor, až si přečte otcův e-mail, a děti vrátí matce, jak si přejí. Tím by nepochybně zmizely i jejich „velké psychické problémy“ (pozn.: jména dětí byla pozměněna)

Nedovážela dceru do školy vzdálené 250 km – přišla o ni

Matka dvou dcer, sedmileté Danušky a dvanáctileté Veroniky, se od otce mladší dcery odstěhovala nejprve nepříliš daleko, a to z důvodu domácího násilí vůči ní i starší dceři Veronice. S oběma dětmi vyhledala v březnu 2018 psychologickou pomoc v Poradně pro oběti násilí a dětském krizovém centru Nomia, z. ú., poté, kdy během pobytu u otce byla Danuška vážně pokousána psem v obličej, o čemž otec matku ani neinformoval. Ve zprávě Nomie ze dne 21. 9. 2018 se uvádí, že (citujeme) tato událost byla pro holčičku velmi stresující a psychicky zatěžující i proto, že v době krátce po tomto úrazu neměla možnost být s matkou. Spontánně sdělila, že ji trápí, když táta ošklivě hovoří o mamince a projevovala snahu vyhovět oběma rodičům. Ohledně Veroniky se ve zprávě mimo jiné uvádí, že spontánně ve značné míře projevovala zvýšené obavy, napětí a strach o Danušku ve spojitosti s jejími návštěvami u otce. Popisovala velmi úzkostné negativní vzpomínky z doby společného soužití s otcem Danušky ve smyslu fyzického napadání matky z jeho strany, jehož byla svědkem. Rovněž popisovala fyzické tresty a psychický tlak z jeho strany vůči sobě. Sdělovala, že se jí tyto negativní vzpomínky často vrací, nejde pak na ně přestat myslet, je to těžké (konec citátu).

Vzhledem k tomu, že v bytě, kde bydleli, byla plíseň, což Danušku působilo dýchací potíže, odstěhovala se matka do jiného města, opět nepříliš daleko od bydliště otce, a nezletilou dovážela do původní školy. Starší dcera však potřebovala mít pro výukové potíže ve škole asistenta, což škola v tomto novém bydlišti nebyla schopna zajistit. Otec si mezitím našel přítelkyni, se kterou bydlel, matka tu však žádné příbuzné ani známé neměla. Chtěla se proto odstěhovat do Loun, kde měla spřízněné duše. Před tím se na OSPODu informovala, jestli je to

možné, jestli to nebude problém. Byla ujištěna, že nikoli. Protože otec se stěhováním a změnou školy nesouhlasil, požádala matka soud o udělení souhlasu namísto otce. Okresní soud v Rychnově návrhu matky vyhověl a předběžně vykonatelným usnesením ze dne 29. 8. 2018 rozhodl tak, že otec je povinen strpět, že nezletilá bude plnit školní docházku v základní škole v Lounech. Matka tedy Danušku v dobré víře do školy v místě svého nového bydliště přihlásila a otci navrhla, že mu dceru bude každé dva týdny přivážet na víkendy a zase si ji odvážet.

Otec s tím nesouhlasil a odvolal se. Krajský soud v Hradci Králové v senátě složeném z předsedy JUDr. Karla Kondra a soudců Mgr. Ing. Borise Nypla a Mgr. Ley Pavlovové rozhodl dne 7. 9. 2018 tak, že matka je povinna zajistit školní docházku nezletilé v původní škole. Z odůvodnění tohoto rozhodnutí vyjímáme: „Podle ustanovení § 877 občanského zákoníku platí, že nedohodnou-li se rodiče v záležitosti, která je pro dítě významná zejména se zřetelem k jeho zájmu, rozhodne soud na návrh rodiče; to platí i tehdy, vyloučil-li jeden z rodičů z rozhodování o významné záležitosti dítěte druhého rodiče. Za významnou záležitost se považují zejména nikoli běžné léčebné a obdobné záležitosti, určené místa bydliště a volba vzdělání nebo pracovního uplatnění dítěte. **Otci je třeba přisvědčit v tom, že tato jednostranná změna bydliště nezletilé, pro kterou podle otce nemá matka žádné vážné důvody, bude mít dopad na jeho soudem upravený styk s nezletilou. Protože se jedná o významnou změnu bydliště nezletilé, jejímž důsledkem by byla změna školy a významným způsobem by zasáhla i do styku otce s nezletilou, dospěl krajský**

soud k tomu závěru, že v této věci je dána naléhavá potřeba zatímni úpravy poměrů nezletilé tak, že se matce, které je nezletilá svěřena do výchovy, uloží povinnost zajistit docházku nezletilé i nadále do původní školy.“

A soudce Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou Mgr. Josef Rada, ten, který koncem srpna udělil matce souhlas se změnou školy, předběžným opatřením ze dne 1. 10. 2018 Danušku matce odebral a svěřil ji do péče otce - s odůvodněním, že matka nerespektuje soudní rozhodnutí, podle kterého měla zajistit školní docházku nezletilé v původní (pozn.: 250 km vzdálené) škole, a tímto otce fakticky omezuje na jeho možnosti realizovat styk i v průběhu pracovního týdne.

Tím, jak to měla zajistit, se soud nezabýval. I kdyby se matka chtěla přestěhovat zpět do blízkosti otce a původní školy, za tři týdny by to těžko zvládla.

Během října otec umožnil matce a dceři styk dvakrát a v obou případech vyvolal konfliktní situaci. Když si matka přijela pro dceru podruhé, odmítl jí otec Danušku vydat a vtáhl ji zpět do bytu, třebaže s předáním předtím (prostřednictvím právního zástupce) souhlasil. Teprve poté, když byli kontaktováni právní zástupci a policie, otec dceru vystrčil ze dceři. Holčička byla ve velkém stresu, nemluvila, v noci se třikrát pomocišla a matky se ptala, jestli se mohou někým schovat, aby mohly zůstat spolu. Je zřejmé, že otec s pomocí soudů prostřednictvím dcer jen pokračuje v terorizování matky, tentokrát psychickým a citovým. Že tím ubližuje i dceři, mu zřejmě nevádí. Doufejme, že to soudy vezmou v úvahu a holčičku svěří tomu, s kým si přejí žít.

Trestní oznámení SOOD na pěstouny odloženo

Počátkem října 2017 jsme podali trestní oznámení pro trestný čin týrání svěřené osoby na pěstouny manžele P. poté, kdy na SOOD jejich vlastní dcera v e-mailu napsala, jak se její rodiče chovali ke čtyřem svěřeným sestrám (viz Zpravodaj č. 2/2017, článek „Z jednoho e-mailu“ na str. 2 a 3). V květnu 2018 Oddělení obecné kriminality PČR v Náchodě věc odložilo s odůvodněním, že se nepodařilo zjistit skutečnosti opravňující zahájit trestní stíhání. Zvláštní je, že v usnesení o odložení se konstatují skutečnosti, které by podle našeho přesvědčení k zahájení trestního stíhání (minimálně pro zanedbání povinné výživy naturální formou) vést měly. Ostatně posuďte sami:

- Dcera pěstounů vypověděla, že její rodiče svěřené dívky psychicky a fyzicky týrali tak, že jim k jídlu dávali suchý chléb a vodu, na dlouhé hodiny je stavěli do kouta v chodbě, někdy zcela nahé, sprchovali je studenou vodou, v několika případech jim způsobili modřiny v obličejích, uráželi je a ponižovali slovy, že jsou stejné „kur.“ jako jejich matka, nedostatečně je oblékali a hrozili jim, že pokud se někomu svěří, budou mít doma ještě větší peklo.
- Základní škola Žďárky uvedla, že dívky docházely

do školského zařízení ve starších špinavých věcech, v zimě nedostatečně oblečené, občas chodily do výuky s modřinami a svěřovaly se, že musely stát nahé v koutě nebo klečet na hrachu. Na tyto skutečnosti škola opakovaně upozorňovala OSPOD Náchod i Hradec Králové, následně byly dívky z popudu pěstounů přeřazeny do ZŠ v Hronově, poté do ZŠ v Červeném Kostelci.

- Ředitelka i zástupkyně ředitelky ZŠ v Červeném Kostelci uvedly, že dívky chodily ve starých oděvech, často nedostatečně oblečené, minimálně jednou přišly do školy se zmrzlyma rukama a svěřily se, že musely bez rukavic odhrabávat sníh, jindy za trest musely trhat holými rukama kopřivy. Pan P. se o dívkách nevyjadřoval hezky, před dívkami pedagogům sděloval, že budou stejné „kur.“ jako jejich matka. Uváděl neustále, že dívkám pomohl a ony mu teď za to musejí být vděčné.
- Svědek D. K. uvedl, že z domu pěstounů často slyšel křik a hluk, někdo z vesnice o nich neřekl nic dobrého.
- Svědkyně J. J. uvedla, že manželé P. mezi lidmi moc nechodí, neúčastní se žádných akcí, v obci se o nich nemluví nijak hezky. Pan P. je takový ostřejší, ví se

o něm, že pro ránu nejde daleko, děti mají ostrou výchovu.

- Svědek T. L., manžel dcery pěstounů, uvedl, že viděl, jak nejstarší dívka měla přes pravou polovinu obličeje monokl od pěti kvůli nějaké drobnosti, a že na oslavě narozenin místo dortu dostala suchý chléb. Může potvrdit, že pěstouni se k dívkám chovali hrubě a ponižujícím způsobem.

Policie se ale přiklonila k výpovědi svěřených dívek, které nic z toho nepotvrdily, dále k výpovědi pěstouna, který vše popřel a uvedl, že se jedná o pomstu jeho dcery, k názoru znalkyně, která uvedla, že děti nevyskytují známky typické pro syndrom týrané osoby a ke zprávám středních škol, které dívky v době prověřování oznámení navštěvovaly. Přitom je logické, že chování pěstounů se poté, kdy se o podání trestního oznámení dozvěděli (což bylo vzápětí, neboť pěstounka kvůli oznámení krátce poté na SOOD telefonovala), se k dívkám začali chovat lépe. Ty byly samozřejmě rády a proti pěstounům, v jejichž péči zůstávaly, nevypovídaly. Motiv pomsty ze strany dcery, jímž se pěstoun hájil, vyvracejí zprávy škol i sousedů. Zdá se tedy, že v okrese Náchod jsou k výchovným metodám a péči pěstounů velmi shovívaví.

Za posledních 9 let bylo v ČR utýráno 67 dětí!

Od roku 2009, kdy byla zahájena tzv. transformace péče o ohrožené děti, do konce roku 2017 bylo u nás utýráno 67 dětí – víc než dvě školní třídy (!). Počty týraných, zanedbávaných a zneužívaných dětí vzrostly o 100 % ze 4 447 v roce 2009 na 8 929 v roce 2017 (viz statistika MPVS - <http://www.mpsv.cz/cs/7260>). MPVS si s tím ale hlavu neláme a tento nepříznivý vývoj vysvětluje větší všímavostí lidí. V reakci na naši tiskovou konferenci ze dne 27. 4. 2017 napříkladem vedoucí Oddělení ochrany práv dětí a náhradní rodinné péče MPVS Mgr. Hana Jamrichová prohlásila, že „máme více sociálních pracovníků a rovněž se snižuje tolerance společnosti vůči týrání a zanedbávání, máme více podnětů od lékařů a veřejnosti a v tomto kontextu je dobře, že počet zachycených dětí je vyšší, protože jsme schopni poskytnout odpovídající pomoc“ (viz <http://www.ceskatelevize.cz/ct24/domaci/2101286-vodickova-varuje-pocty-ohrozenych-deti-rostou-na-vine-je-spatna-situace-rodin>).“

Ze srovnání počtu nahlášených případů týraných dětí s následky (tj. případů, které nejsou závislé na všímavosti okolí) před zahájením transformace a po jejím zahájení (rok 2009) však vyplývá, že toto vysvětlení kulhá na obě nohy. Na stránkách MPVS je uvedena statistika ohrožených dětí až od roku 2005. Srovnali jsme proto počty dětí s následky na životě a na zdraví ve čtyřletých obdobích - před zahájením transformace (období let 2005 až 2008), po jejím zahájení do účinnosti tzv. dětské

Tabulka č. 1 – zdroj: MPVS, viz www.mpsv.cz/cs/7260

Srovnání počtu týraných dětí s následky ve čtyřletých obdobích před a po transformaci péče o děti

Období let	úmrť	hospitalizace	tělesné poškození	posttraumatická stresová porucha
2005 - 2008	13	457	239	1 205
2009 - 2012	27	795	324	1 979
2013 - 2016	37 (+185 %)	817 (+79 %)	484 (+103 %)	2 145 (+79 %)

novely (období let 2009 až 2012) a po účinnosti této novely (období let 2013 až 2016) a výsledek je víc než šokující. Ve čtyřletém období před zahájením transformace zemřelo v důsledku týrání a jiného špatného zacházení 13 dětí, hospitalizováno muselo být 457 dětí, tělesné poškození utrpělo 239 dětí a posttraumatická stresová porucha byla zjištěna u 1 205 dětí. V průběhu čtyř let po zahájení zmíněné transformace již na následky týrání zemřelo 27 dětí, hospitalizováno muselo být 795 dětí, tělesné poškození utrpělo 324 dětí a posttraumatická stresová porucha byla zjištěna u 1 979 dětí. V dalších čtyřech letech po účinnosti tzv. dětské novely počty týraných dětí s následky na životě a na zdraví nadále strmé stoupaly. Utýráno bylo 37 dětí, hospitalizováno muselo být 817 dětí, tělesné poškození utrpělo 484 dětí (jedním z nich je i Karolínka, o které je článek na str. 2) a posttraumatická stresová porucha byla zjištěna u 2 145 dětí, viz tabulka č. 1.

Počty dětí, které v důsledku špatného zacházení zemřely, se od zahájení transformace péče o ohrožené děti zvýšily téměř 3x (o 185 %), počty dětí, které bylo nutno hospitalizovat téměř 2x (o 79 %), počty dětí, které utrpěly tělesné poškození se zvýšily 2x (o 103 %) a počty dětí, u kterých byla zjištěna posttraumatická stresová porucha, se rovněž zvýšily téměř dvojnásobně (o 79 %) oproti období před transformací.

Od roku 2009 se rovněž velmi výrazně zvýšily počty dětí týraných, zneužívaných a zanedbávaných v náhradních rodinách, ačkoli náhradní rodiny jsou pod dohledem OSPODu i tzv. doprovodných organizací. Tento dohled však nebude příliš kvalitní, když zmizeli šestileté holčičky Valérie, svěřené s dalšími sourozenci do pěstounské péče své babičky, ani OSPOD ani doprovodná organizace ani za tři čtvrtě roku nezjistily.

Rozhovor s Marií Vodičkovou

Kolik a jaké děti jsou teď v Koale a jaká je její kapacita?

V Koale jsou tři samostatné byty 3+kk pro celkem 12 dětí. Teď je tu 9 dětí ve věku od jednoho do šestnácti let, ve dvou případech se jedná o sourozence, z nichž jedni by v případě nařízení ústavní výchovy byli pravděpodobně rozděleni podle věku. Nejmladší holčičce je teprve rok, v době přijetí ještě nechodila. Ta by zřejmě byla umístěna do zdravotnického dětského domova a její třiletá a třináctiletá sestra by byly umístěny do školského dětského domova. Další třiletá holčička a tříletý chlapec tu jsou na rozhodnutí soudu, ostatní na žádost rodičů se souhlasem OSPOD.

Jsou děti v Koale spokojené, a jaký bude jejich další osud?

Ano, všechny děti tu jsou spokojené, jsou veselé a mají dobrou náladu. Ty starší říkají, že tu chtějí zůstat. U žádného z těchto 9 dětí nepřichází v úvahu, že by se do půl roku jejich situace vyřešila a že by se mohli vrátit domů nebo přejít do osvojení nebo dlouhodobé pěstounské péče. Podle metodického pokynu MPVS by do půl roku měly být přemístěny jinam, v jejich případě nejspíš do ústavní výchovy. Jako by ty děti byly nějaké kusy nábytku, se kterými lze šoupat z místa na místo. Samozřejmě se budeme snažit tomu zabránit a obrátíme

se na soud, aby tu děti, pokud si to přejí, mohly zůstat i déle, dokud to bude potřeba.

Ale dřív přece v Klokánku mohly být děti i několik let. Teď už to neplatí?

Bohužel ne. Přitom až do konce roku 2012 platilo, že přednost před ústavní výchovou má rodinná péče v zařízeních pro děti vyžadující okamžitou pomoc, což právě byly Klokánky, a je to i Koala. Jenže nový občanský zákoník (NOZ) to otočil o 180 stupňů, takže teď má přednost ústavní výchova. Přitom důvodová zpráva k § 971 až § 973 výslovně uvádí, že všechna výchovná prostředí mají přednost před ústavní výchovou, zejména i zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc, která NOZ považuje za individuální formu péče o děti. Už v roce 2014 jsem na tento rozpor upozornila ministerstvo spravedlnosti s podnětem k novelizaci tak, aby paragrafované znění bylo v souladu s důvodovou zprávou, bohužel bez odezvy. Nyní se pokusíme o změnu prostřednictvím poslaneckého návrhu, o což jsme se snažili již v roce 2014. Jedna poslankyně byla ochotná novelu podat, bohužel ale po dehonestující kampani paní ministryně Marksové si to rozmyslela.

Tak to držím palce. A jak pokračují případy, o kterých jsme mluvili minule a které jsou blíže popsány ve Zpravodajích č. 2/17 a 2/16?

Pětiletá holčička, která se matce i lékařce svěřila, co jí otec dělá, je stále u otce a s matkou měla půl roku zakázaný jakýkoli kontakt. Od července letošního roku ji může vidět jen za asistence v jedné organizaci hodinu jednou

za dva týdny. Holčičce se po mamince velmi stýská, ve školce jí kreslí srdíčka a při asistovaném kontaktu se stále ptá, kdy už se k ní vrátí. Matka je nadále prověřována pro krivé obvinění, byť trestní oznámení podala lékařka. Podle policie a státního zastupitelství ji matka zmanipulovala. Kromě toho stále pokračuje řízení o jejím zbavení rodičovské zodpovědnosti. To je ten případ, kdy holčičku posuzoval znalec, co matce zviřilé ličil případ zneužívání malé holčičky, která podle něj z toho měla náramnou „bžundu“.

Dva chlapci z Plzně jsou také stále u otce, i když moc touží žít u matky. Mohou se s ní vidět dvakrát týdně, ale to je pro ně zoufale málo. Soud zadal již před třemi měsíci další posudek. Znalci mají posoudit, jestli je to pro děti dostačující, anebo jestli by měl být styk rozšířen či nařízena střídavá péče. Přitom již při minulém zkoumání nezjistili znalci nic, co by snižovalo matčiny výchovné schopnosti. Její jedinou chybou bylo, že dětem uvěřila, tak jako i jiní odborníci.

Chtěla byste něco říct na závěr?

Ano, chtěla bych mnohokrát poděkovat všem našim dárcům a příznivcům za jejich pomoc a podporu, protože jen jim vděčíme za to, že vznikla Koala a že můžeme pokračovat v naší činnosti pro ohrožené děti. Nesmíme si jejich podpory vážit a mám radost z toho, že tisíce našich podporovatelů tvrzení paní Marksové o špatném hospodaření ve FOD neuvěřily. Ještě jednou moc a moc děkuji!

Ptal se: Pavel Beránek

Největší dárci a podporovatelé za dobu od 15. 5. 2018 do 31. 10. 2018

NADACE NAŠE DÍTĚ (312 000 Kč), „EnTree, o.s.“ (120 000 Kč), PROINTERIER, s.r.o. (100 000 Kč), SUDOP GROUP, a.s. (100 000 Kč), pan Ing. Václav DVOŘÁČEK (50 000 Kč), paní Blanka MOTEJLOVÁ (50 000 Kč), PAKRA ZF-SERVIS, s.r.o. (40 000 Kč), DAYS MENU, s.r.o. (30 000 Kč), paní Dagmar MAČUGOVÁ (30 000 Kč), pan Jaroslav MATUŠ (25 000 Kč), INISOFT, s.r.o. (20 000 Kč), pan Rostislav KRUIŽ (20 000 Kč), paní MUDr. Dana MARKVARTOVÁ (20 000 Kč), M + H, MÍČA A HARAŠTA, s.r.o. (20 000 Kč), pan Ing. Petr ŠEC (20 000 Kč), paní Marie VODIČKOVÁ (20 000 Kč), PODLAHY LIŠKA, s.r.o. (12 000 Kč), AVAM PLUS, s.r.o. (10 000 Kč), BDP ADVISORY, s.r.o. (10 000 Kč), pan Ing. Vlastimil BROTÁNEK (10 000 Kč), pan JUDr. Tomáš BRZOBOHATÝ (10 000 Kč), FLORASIS, s.r.o. (10 000 Kč), FORAGRA, s.r.o. (10 500 Kč), paní Bc. Jana HŮLOVÁ (10 000 Kč), CHESTERTON ČR, s.r.o. (10 000 Kč), KV.ŘEŽAČ, s.r.o. (10 000 Kč), PIVOVAR - RESTAURANT MODRÁ HVĚZDA, s.r.o. (10 000 Kč), PLASTMONT BUREŠ, s.r.o. (10 000 Kč), paní Bronislava RYBÁŘOVÁ (10 000 Kč), SCHIEDEL, s.r.o. (10 000 Kč), pan Ing. Milan STRAŠIL (10 000 Kč), UNIT AND SOFA, s.r.o. (10 000 Kč), VALUE 4INDUSTRY, s.r.o. (10 000 Kč), VTC, a.s. (10 000 Kč), VÝSTAVBA SÍTÍ KOLÍN, a.s. (10 000 Kč), WEB4SOFT INTERNET, s.r.o. (10 000 Kč), CNC INVEST, s.r.o. (8 000 Kč), MOSTMEDICO, s.r.o. (8 000 Kč), pan Ing. Vladimír ŠLENC (7 777 Kč), pan Jan GAISLER (7 000 Kč), paní Dana KOVAŘÍKOVÁ (7 000 Kč), pan Petr DEVERA (6 000 Kč), INCYB SOLUTIONS, s.r.o. (6 000 Kč), pan MUDr. Petr KESSLER (6 000 Kč), pan Ing. Pavel SVĚCHOTA (5 111,11 Kč), ALVA AP, s.r.o. (5 000 Kč), pan Radim BLÁHA (5 000 Kč), pan Jan DORAZIL (5 000 Kč), FRENEX, s.r.o. (5 000 Kč), GLOBAL INVEST GROUP, a. s. (5 000 Kč), pan Julius HÁJEK (5 000 Kč), pan Ing. Karel HÁJEK (5 000 Kč), paní Dagmar HROMÁDKOVÁ (5 000 Kč), pan Filip CHODOUNSKÝ (5 000 Kč), CHODOVAR, s.r.o. (5 000 Kč), pan Jindřich JÍLEK (5 000 Kč), paní Ing. Veronika KERBLEROVÁ (5 000 Kč), pan Václav KORN (5 000 Kč), MBV PROJEKT, s.r.o. (5 000 Kč), O & K OBCHODNÍ SPOLEČNOST, s.r.o. (5 000 Kč), REFRASIL, s.r.o. (5 000 Kč), SEVEN DAYS PRAGUE, s.r.o. (5 000 Kč), pan Zdeněk SKROVNÝ (5 000 Kč), pan Ing. Jan SULKIEWICZ (5 000 Kč), manželé Lenka a Vladimír ŠABATOVI (5 000 Kč), pan Ing. Svatopluk ŠOLC (5 000 Kč), paní Barbora ŠPOTÁKOVÁ (5 000 Kč), VENTURA, s.r.o. (5 000 Kč), VINAŘSTVÍ ŠABATA, s.r.o. (5 000 Kč), VR SPEDO, s.r.o. (5 000 Kč), pan Gustav WILHELM (5 000 Kč), paní Zlatica KUCHAROVICOVÁ (4 200 Kč), pan Petr KUBÁT (4 000 Kč), pan MUDr. Ctirad POVÝŠIL (4 000 Kč), pan Jiří STEJSKAL (4 000 Kč), pan Pavel VALÁŠEK (4 000 Kč), pan Ing. Zdeněk VELÍŠEK (4 000 Kč), pan Ladislav BENA (3 000 Kč), paní Miroslava ČIČOVSKÁ (3 000 Kč), pan Ladislav FANC (3 000 Kč), paní PhDr. Věra FIRBASOVÁ (3 000 Kč), paní Eva HOLEČKOVÁ (3 000 Kč), paní Ing. Marie KADEČKOVÁ (3 000 Kč), pan Jindřich KOUBÍK (3 000 Kč), MKSV, s.r.o. (3 000 Kč), pan Bc. Petr OUZKÝ (3 000 Kč), pan MVDr. Ondřej SULŽENKO (3 000 Kč), pan Rudolf ŠNAJDER (3 000 Kč), pan Ivan RILLICH (2 994 Kč), pan Pavel HORÁK (2 800 Kč), BRELEX, s.r.o. (2 500 Kč), pan Karel BRILÍK (2 500 Kč), pan Pavel KUSÝ (2 400 Kč), pan Ondřej AMRICH (2 000 Kč), pan Karel BENEŠ (2 000 Kč), paní Marie BÍLÁ (2 000 Kč), paní Lydia BLAŽKOVÁ (2 000 Kč), manželé Ing. Martin a Mgr. Veronika BOHUŇKOVÍ (2 000 Kč), pan Ing. Jiří BUCHTA (2 000 Kč), DALU, s.r.o. (2 000 Kč), DEZKA DĚČÍN, s.r.o. (2 000 Kč), paní Ing. Dana FAITOVÁ (2 000 Kč), pan Luděk FERYNA (2 000 Kč), pan Vlasta FRANTOVÁ (2 000 Kč), pan Daniel GASPAR (2 000 Kč), pan Josef HAJZLER (2 000 Kč), HALLER PRAHA CZ, s.r.o. (2 000 Kč), pan Jiří HALOUZKA (2 000 Kč), pan Ing. Zdeněk HAMERSKÝ (2 000 Kč), paní Ing. Eva HAŠKOVÁ (2 000 Kč), pan Ing. arch. Milan HELLER (2 000 Kč), INTERNATIONAL MONTESSORI SCHOOL OF PRAGUE, s.r.o. (2 000 Kč), ISOTRA, a.s. (2 000 Kč), pan Vilibald KNOB (2 000 Kč), pan Mgr. Petr KOS (2 000 Kč), pan Jan KRUPA (2 000 Kč), pan Roman KRÍŽ (2 000 Kč), paní Jana LANGOVÁ (2 000 Kč), pan Ing. Petr MATYÁŠ (2 000 Kč), NEUROLOGIE – EMG s.r.o. (2 000 Kč), POMADOL, s.r.o. (2 000 Kč), pan Pavel PRAVDA (2 000 Kč), pan Marek RAKOVEC (2 000 Kč), paní Věra SUCHÁNKOVÁ (2 000 Kč), TESOYO, s.r.o. (2 000 Kč), TIPRO PROJEKT, s.r.o. (2 000 Kč), paní Ing. arch. Helena TOMANOVÁ (2 000 Kč), pan Václav TOMEK (2 000 Kč), pan Libor TUPEC (2 000 Kč), XYPEX CE, s.r.o. (2 000 Kč), pan Vlastimil VÍT (2 000 Kč), paní Alena VYSTRČILOVÁ (2 000 Kč), pan Josef ZÍKA – STAVEBNÍ A ZEMNÍ PRÁCE (2 000 Kč), paní Eva BUNDOVÁ (1 800 Kč), pan Aleš MELZER (1 800 Kč), pan MUDr. Mojmir MÜLLER (1 800 Kč), paní Magdaléna SCHREIBEROVÁ (1 800 Kč), pan Ing. Milan STÖHR (1 800 Kč), pan Otakar VOTÝPKA (1 800 Kč), pan PhDr. Jiří LOS (1 700 Kč), pan Stanislav KVAPIL (1 667 Kč), pan Josef RADA (1 600 Kč), pan Jiří ŠTOLBA (1 501 Kč), paní Romana FARNA (1 500 Kč), pan Radim HÁJEK (1 500 Kč), pan Ing. Ivo HARTMAN (1 500 Kč), pan Přemysl HRŮZA (1 500 Kč), MELOUNOVÁ s.r.o. (1 500 Kč), paní Božena PELÁNOVÁ (1 500 Kč), QTEAM s.r.o. (1 500 Kč), pan Ing. Karel SÁDLO (1 500 Kč), pan Viktor SIEGEL (1 500 Kč), manželé SIGMUNDOVI (1 500 Kč), SKIPALA, s.r.o. (1 500 Kč), paní Kristýna TONCAROVÁ (1 500 Kč), TROUPAL REALITY, s.r.o. (1 500 Kč), paní Dana VOSÁTKOVÁ (1 500 Kč), pan Petr ZEMAN (1 500 Kč), pan Rostislav IVÁNEK (1 200 Kč), pan Michal JURÁNEK (1 200 Kč), pan Jiří LAMAČ (1 200 Kč), paní Marie MACEČKOVÁ (1 200 Kč), pan Ing. Zdeněk MALÍK (1 200 Kč), pan Ing. Tomáš NEZVAL (1 200 Kč), paní Irena PODZIMKOVÁ (1 200 Kč), pan Michal RESLER (1 200 Kč), pan Tomáš RUKAVIČKA (1 200 Kč), paní Markéta RŮTOVÁ (1 200 Kč) a pan Ing. Pavel DUBÁNEK (1 111 Kč)

DĚKUJEME!

Dotace přijaté v době od 15. 5. 2018 do 31. 10. 2018:

HLAVNÍ MĚSTO PRAHA (378 000 Kč na asistované kontakty rodičů s dětmi a sanaci rodin), ÚŘAD PRÁCE ČR, Krajská pobočka v ÚSTÍ NAD LABEM (75 000 Kč na spo-
lečenský účelný pracovní místo)

DĚKUJEME!

HLAVNÍ SMĚRY ČINNOSTI SOOD

- **Provoz** Zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc **Koala Kbely**
- Pomoc ohroženým dětem **přímo v rodinách** s cílem **sanace** rodin
- **Sociálně-právní poradenství**
- **Asistované kontakty** rodičů (prarodičů) s dětmi
- **Potravinová a materiální pomoc** sociálně slabým rodinám
- **Kolizní opatrovnictví nezletilých** před soudem
- **Krizová linka** 725 999 161 pro anonymní rodičky
- Snaha o zlepšení legislativy a praxe na úseku ochrany dětí
- **Osvěta** - články, spolupráce s médii

Zpráva o činnosti SOOD za rok 2017:

- Naše pobočky v Praze a v Ostravě poskytovaly sociálně-právní poradenství, telefonicky i mimo běžnou pracovní dobu, dále terénní sociální práci se zaměřením na sanaci sociálně problémových rodin.
- Zajistili jsme celkem 103 asistovaných kontaktů dětí s rodiči i prarodiči a 22 asistovaných předání dětí mezi rodiči.
- Do pronájmu jsme v listopadu 2017 převzali nemoovitost bývalého Klokánku Kbely a vybavili ji a připravili k provozování jako ZDVOP Koala Kbely.
- Počátkem roku 2017 jsme zahájili spolupráci s Potravinovými bankami Praha, Ústeckého kraje a Ostrava, a poskytli jsme potravinovou pomoc včetně hygienických potřeb stovkám rodin v nouzi.
- Snažili jsme se pozitivně ovlivnit legislativu a praxi na úseku ohrožených dětí, a za tím účelem jsme se aktivně zúčastnili čtyř konferencí a seminářů v Parlamentu, uspořádali jsme dvě tiskové konference, a to 27. 4. a 18. 5. 2017, a vydali jsme dva Zpravodaje.

PŘÍJMY A VÝDAJE SOOD v r. 2017

PŘÍJMY:	
čistý výtěžek sbírky	3 580 109 Kč
ostatní dary (přijaté na běžný účet nebo do pokladny)	855 300 Kč
příjmy z vlastní činnosti (reklama, příspěvek PB Praha)	402 778 Kč
členské příspěvky	2 800 Kč
dotace MHMP	364 000 Kč
dotace Úřadů práce	120 000 Kč
spolátky zápujček	38 000 Kč
příjmy celkem:	5 362 987 Kč
zůstatek z r. 2016	1 315 010 Kč
VÝDAJE:	
kancelářské potřeby	45 362 Kč
vybavení Koaly Kbely	198 645 Kč
pronájem prostor SOOD v Praze 1	212 000 Kč
kauce Koala Kbely	313 500 Kč
mimořádné (předplacené) nájemné Koala Kbely	2 900 000 Kč
telefony, internet, poštovné	124 895 Kč
účetní služby	41 624 Kč
ostatní služby	387 961 Kč
mzdové náklady	1 463 017 Kč
zápůjčky potřebným rodinám	121 000 Kč
úroky, bankovní poplatky, pojištění	16 634 Kč
výdaje celkem:	5 824 638 Kč
v pokladně a na účtech	
bylo ke dni 31. 12. 2017 k dispozici	853 359 Kč

Základní informace o SDRUŽENÍ NA OCHRANU OHROŽENÝCH DĚTÍ, z. s.

- **Sídlo a pobočka Praha:** Na Poříčí 1041/12, 110 00 Praha 1, Nové Město, IČ: 046 48 293, tel.: 775 430 543
- **Datum vzniku:** 17. 12. 2015
- **Pověření k výkonu sociálně-právní ochrany dětí:** rozhodnutím Magistrátu hl. m. Prahy ze dne 31. 3. 2016 č. j. MHMP 545280/2016, právní moc 1. 4. 2016
- **Krizová linka pro ženy, které anonymně porodily mimo zdravotnické zařízení** (anonymní převzetí novorozence a jeho předání do porodnice): 725 999 161
- **Pobočka Ostrava:** Ostrava, se sídlem Nádražní 171, 702 00 Ostrava, Přívoz, tel.: 773 746 454
- **Pobočka Dubí Pozorka:** tel.: 725 999 162 (pouze potravinová a materiální pomoc rodinám v nouzi)
- **Zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc Koala Kbely:** Bousovská 742/3, 197 00 Praha 9, tel.: 725 999 161, 775 430 543
- **Statutární orgán:** předsednictvo ve složení Lydie Blažková, Miloslava Procházková, Marie Vodičková
- **Předsedkyně SOOD:** Marie Vodičková

číslo sbírkového účtu: 151151156/2010

(sbírka povolena rozhodnutím Magistrátu hl. m. Prahy ze dne 4. 3. 2016, č. j. MHMP 381885/2016)

e-mail: sood@sood.cz, internetové stránky: www.sood.cz

SDRUŽENÍ NA OCHRANU OHROŽENÝCH DĚTÍ